

مردم ما جانیان سه دهه را مجازات کردنی اند!

سرانجام انتشار اسامی حدود ۵۰۰۰ قربانی آدمخواران رژیم منفور خلقی - پرچمی یکبار دیگر ماسک دروغین مدافعان سینه چاک «انقلاب ثور» را با سرافکنندگی درید و زخم های مردم مظلوم ما را تازه نمود. «لیست مرگ» بخش کوچکی از جنایات هولناک رژیم ددمنش حزب دموکراتیک خلق می باشد. قتل عامهای این وطنفروشان به ۵۰۰۰ و ۱۰۰۰۰ خلاصه نمی شود و تومار ۱۲۰۰۰ زندانی اعدام شده نیز تا هنوز از آرشو ها بیرون کشیده نشده است. جلادان چاکر روس همانند باندهای بنیادگرا با ریختن خون مردم بی دفاع و مخصوصاً روشنفکران و تحصیلکرده ها، تلاش داشتند افغانستان را از وجود مغز های متفکر و شورشگر برای همیشه «پاکسازی» نمایند.

میهنفروشان خلقی - پرچمی نه «کمونیست» بلکه عوامفربان جانی زیر بیرق «خلق» و «زحمتکشان» و «برابری» بودند که به این ارزش ها با وقاحت تمام خیانت روا داشتند. هرچند آنان قربانیان شانرا با نام و نشان لیست می کردند، اما بعد از سقوط شان خونخواران تنظیمی، طالبی و امریکایی هر کدام دهها هزار هموطن ما را به کام مرگ بردند بدون اینکه لیستی از آنان به جا گذارند. در این وطن جنایتکاران و خاینان معلوم الحال از هفت تا هشت ثور که اینک سر بر آخور اژدهای بزرگی بنام امریکا و ناتو برده اند به جای اینکه به جوخه های اعدام سپرده شوند و یا در گوشه های متروک زندان عمر ننگین خود را سپری نمایند توسط اشغالگران امریکایی در هر سوراخ و سنبه دولت و «جامعه مدنی» و رادیو بی.بی.سی و سایر ارگانها جا داده شده مصروف زراندوزی و دور جدید خیانت به وطن اند.

آن اعضای پرچم و خلق که دستان شان به خون مردم آغشته نیست، باید یک صدا در افغانستان و هر گوشه دنیا این کته سران و رهبران ستمکار و نوکرسفقت شان را محکوم و شایسته اشد مجازات دانسته حساب خود را از آنان برای همیشه جدا نمایند:

شهنواز تنی، جاوید کوهستانی، جنرال واحد طاقت، فقیر محمد فقیر، بارق شفیع، خلیل رومان، کبیر رنجبر، ثریا پولیکا، نورالحق علومی، خلیل زمر، میر افغان باوری، ظاهر طنین، اناهیتا راتب زاد، نبی عظیمی، میوند، ملک ستیز، عوض نبی زاده، محمد گلابزوی، عبدالله نایبی، فرید مزدک، ثریا پوپل، داوود پنجشیری، بهین، عبدالحمید محتاط، عبدالله شادان، سیما شادان، ظهور رزمجو، جمیله پلوشه، حبیب منگل، سلطان علی کشتمند، سلیمان لایق، دستگیر پنجشیری، اسدالله سروری و

دولت گندیده کابل که معجونی از پلشت ترین جنایتکاران سه دهه پسین افغانستان می باشد «عدالت انتقالی» را همسان هر خواست ملی دیگر قربانی نموده با فرمان عفو عمومی از طریق فسادخانه ای بنام پارلمان تمامی قاتلان ملت را در حالی بخشید که اکثریت قاطع مردم تیرخورده ما خواهان محاکمه و مجازات قصابان پرچمی و خلقی و تنظیمی و طالبی اند. تاریخ حکم می کند که نه بخشیدن و فراموش کردن، بلکه تصفیه حساب قاطع با گذشته می تواند ضامن وحدت ملی، عدالت و بهروزی یک ملت گردد.

حزب همبستگی افغانستان التیام زخمهای عمیق مادر وطن را در ایجاد یک دولت ملی - دموکراتیک مبتنی بر اراده مردم دانسته و با شعار «نه امریکا، نه طالبان، نه سایر جنایتکاران، قدرت بدست مردم!» اکیداً خواهان محاکمه بی قید و شرط تمامی عوامل برپادی افغانستان می باشد. بناءً با راه اندازی راهپیمایی گسترده این جنایات شنیع و هیتلری مزدوران روسی و امریکایی را بار دیگر محکوم کرده از هم میهنان داغدیده صمیمانه می طلیم حرکت های عدالتخواهی را تا سپردن همه سران جنایت به میز محاکمه و راندن اشغالگران ادامه دهند.

ننگ و مرگ بر پرچم و خلق و شرکای جنایتکار تنظیمی و طالبی شان!

مردم ما خون عزیزان شانرا نه فراموش می کنند و نه می بخشند!

حزب همبستگی افغانستان

۷ میزان ۱۳۹۲ (۲۹ سپتامبر ۲۰۱۳) - کابل